

Programare procedurala

- suport de curs -

Dobrovat Anca - Madalina

An universitar 2016 – 2017 Semestrul I

Curs 2

Agenda cursului

 Algoritmi. Structuri de control si structuri elementare de date (aprofundare de la cursul 1).

2. Limbaje de programare.

3. Introducere in Limbajul C. Structura unui program in C.

Algoritmi

Rezolvarea oricărei probleme implică mai multe etape:

- 1. Analiza problemei
- 2. Găsirea soluției [optime]
- 3. Elaborarea algoritmului
- 4. Implementarea algoritmului într-un limbaj de programare
- 5. Verificarea corectitudinii algoritmului propus
- 6. Analiza complexității

Algoritmi

Definiție:

<u>Algoritm</u> = o secvenţă finită de comenzi explicite şi neambigue care executate pentru o mulţime de date (ce satisfac anumite condiţii iniţiale), conduce în timp finit la rezultatul corespunzător.

Caracteristici:

- generalitate, claritate, finititudine, corectitudine, performanță, robustețe

Descriere:

- limbaj natural / pseudocod, diagramă (schemă logică), program etc.

Algoritmi

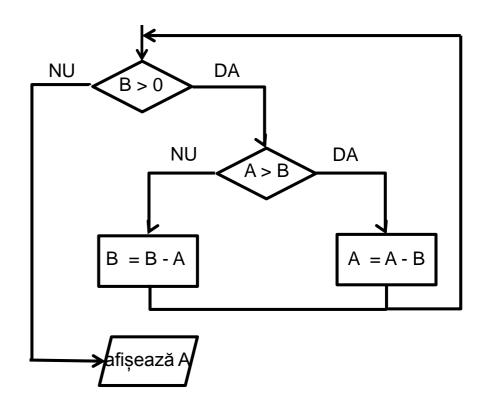
Exemplu:

Algoritmul lui Euclid pentru aflarea celui mai mare divizior comun a două numere A și B.

Pseudocod:

cât timp B > 0dacă A > BA = A - B; altfel B = B - A; afișează A

Schemă logică:

Algoritmi

Instructiuni

- implementarea algoritmilor într-un limbaj de programare
- prelucarea datelor (folosim constante sau variabile) într-un limbaj de programare se realizează cu ajutorul instrucțiunilor
- instrucţiune = proces de prelucrare al datelor pe care un calculator îl poate realiza
 - ; //instrucțiunea vidă
 - printf("A \n");//afişează A şi treci pe linia următoare
 - B = B A;
 - B = -A;
 - B = 2 * A;
 - B = 2;

Algoritmi

Structuri de control

- entitățile de bază ale unui limbaj de programare structurat
- controlează modul de executare al unui program
- trei structuri de control fundamentale:
- 1. structura secvențială;
- 2. structura condițională (de decizie, de selecție);
- 3. structura repetitivă (ciclică).

Algoritmi

Structura secventiala

- execută secvențial instrucțiuni

Pseudocod:

Instrucțiune1;

Instrucțiune2;

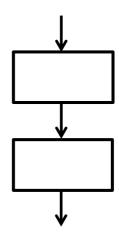
. . .

Exemplu:

aux = B;A = B;

B = aux;

Schemă logică:

Algoritmi

Structura decizionala

- ramifică execuția programului în funcție de o condiție;
- instrucțiuni: if, if else, switch.

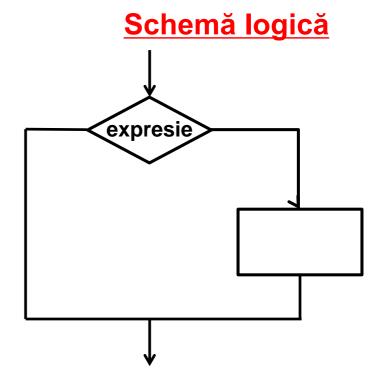
Instrucțiunea IF

Sintaxa:

if (expresie)
instructiune1;

Pseudocod:

dacă (expresie) e adevărată execută instructiune1;

Algoritmi

Structura decizionala

Instrucțiunea IF ELSE

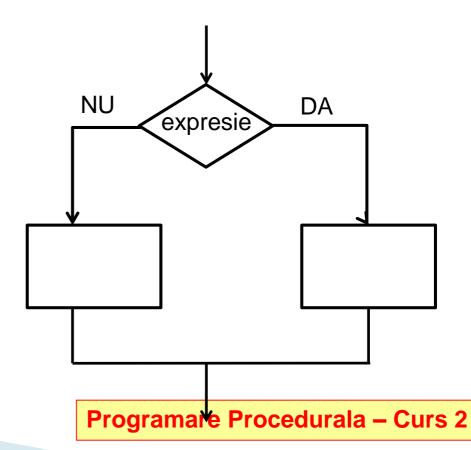
Sintaxa:

if (expresie)
 instructiune1;
else
 instructiune2;

Pseudocod:

dacă (expresie) e adevărată execută instructiune1; altfel execută instructiune2;

Schemă logică

Algoritmi

Structura decizionala

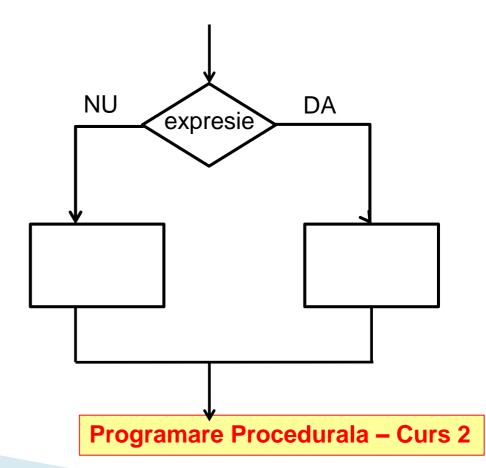
Alternativă la IF ELSE: operatorul ternar?

Sintaxa:

(expresie) ? (instructiune1) : instructiune2

Pseudocod:

dacă (expresie) e adevărată execută instructiune1; altfel execută instructiune2;

Schemă logică

Algoritmi

Structura decizionala

Alternativă la IF ELSE: operatorul ternar?

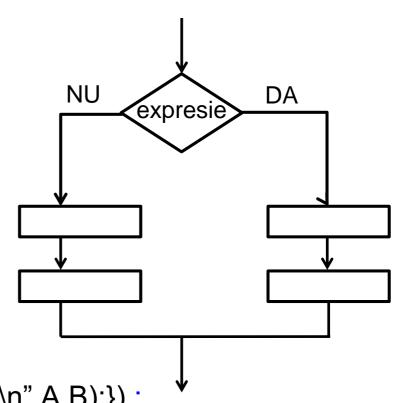
Sintaxa:

(expresie) ? ({set_de_instructiuni1}) :
 ({set_de_instructiuni2});

Pseudocod:

dacă (expresie) e adevărată
 execută set_de_instructiuni1;
altfel
 execută set_de instructiuni2;

Schemă logică

Exemplu:

(A > B) ? $({A = A - B;printf("A=%d \n B = %d \n",A,B);})$: $({B = B - A;printf("A=%d \n B = %d \n",A,B);});$

Algoritmi

Structura decizionala

Alternativă la IF ELSE: operatorul ternar?

```
Sintaxa IF ELSE:

if (expresie)

instructiune1;

else

instructiune2;

Operator ternar:

(expresie) ? (instructiune1) : (instructiune2);

dacă

altfel
```

```
Exemplul 1: (A > B) ? (A = A-B) : (B = B - A);

Exemplul 2: (A > B) ? ({A = A - B;printf("A > B");}) :

({B = B - A; printf("B > A \n");});
```

Algoritmi

Structura decizionala

Instrucțiunea SWITCH

Sintaxa:

```
switch (expresie){
    case (expresie_1):
    instructiune_1;
    case (expresie_2):
        instructiune_2;

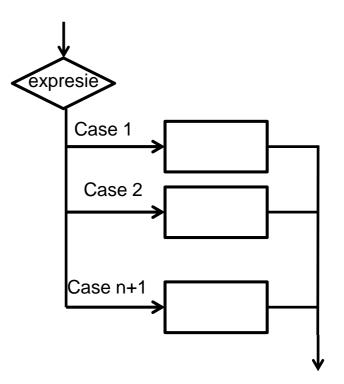
    case (expresie_n):
    instrucţiune_n;
    default:
    instrucţiune_(n+1);
}
```

Pseudocod:

```
dacă expresie=expresie_1
    execută instructiune_1;
altfel dacă expresie=expresie_2
    execută instructiune_2;

altfel dacă expresie=expresie_n
    execută instructiune_n;
altfel
instructiune_(n+1);
```

Schemă logică

Algoritmi

Structura decizionala

Instrucțiunea SWITCH

```
Exemplu:
scanf("%c", &oper);
switch (oper)
           case ('+'): printf("Operatorul de adunare!\n");
                   break;
            case ('-'): printf("Operatorul de scadere!\n");
                   break;
       case ('*'): printf(" Operatorul de inmultire!\n");
               break;
            default: printf("Operator ilegal!\n");
```

Algoritmi

Structura repetitiva

 repetă execuția unei [secvențe de] instrucțiuni în funcție de o condiție;

Clasificare:

- cu numar cunoscut de pasi (instructiunea FOR)
- cu numar necunoscut de pasi:
 - cu test initial (instructiunea WHILE)
 - cu test final (instructiunea DO WHILE)

Algoritmi

Structura repetitiva

Instrucțiunea FOR

Sintaxa:

for (expresie1; expresie2; expresie3)
 instructione;

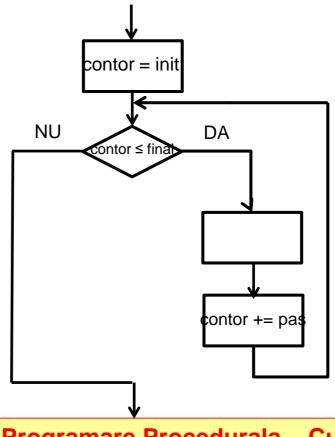
Pseudocod:

pentru contor ← init, final, pas
executa [set de instructiuni]

Cazuri:

- 1. init ≤ final => pas / cadenta pozitiv(a)
- 2. Init ≥ final => pas / cadenta negativ(a)

Schemă logică

Algoritmi

Structura repetitiva

Instrucțiunea FOR

Obs: Nu este obligatorie prezenta expresiilor, ci doar a instructiunilor vide.

```
for (; expresie2; ) sau: for (;;) instructione;
```

Exemple:

```
int S=0, P=1, k;
for (k=1; k<=n; k++){
S+=k; P*=k;}
```

Suma si produsul primelor n nr naturale

```
for(; c!='@';){
    instructiuni
}

Citirea unui caracter
   pana la intalnirea @
```

Algoritmi

Structura repetitiva

Instrucțiunea WHILE

Sintaxa:

while (expresie) instructione;

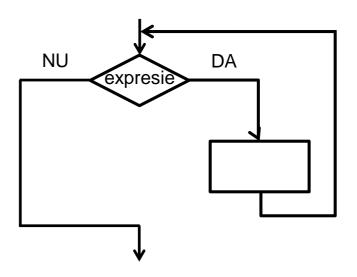
Pseudocod:

cât timp (expresie) este adevărată execută [set de instructiuni]

Exemplu:

```
int S=0, P=1, k=1;
while (k<=n){
    S+=k; P*=k;
k++;
}</pre>
```

Schemă logică

Algoritmi

Structura repetitiva

Sintaxa:

do

instrucțiune;

while (expresie);

Pseudocod:

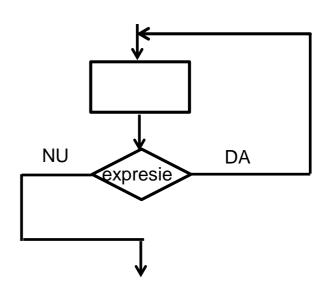
execută [set de instructiuni]
cât timp (expresie) este adevărată

Exemplu:

```
int S=0, P=1, k=1;
do {
     S+=k; P*=k;
k++;
} while (k<=n);</pre>
```

Instrucțiunea DO WHILE

Schemă logică

Algoritmi

Structuri repetitive

EXEMPLE

Suma si produsul primelor n nr naturale

```
for (k=1; k<=n; k++)
{
S+=k; P*=k;
}
```

```
k=1;
while (k<=n)
{
    S+=k; P*=k;
k++;
}</pre>
```

```
k=1;
do
{
    S+=k; P*=k;
k++;
} while (k<=n);</pre>
```

Ce valori vor avea variabilele S ai P pentru n=0 ?

Algoritmi

Structuri repetitive

Facilitati de intrerupere a unei secvente

Instructiunea Break

- asigura iesirea dintr-o bucla la nivelul imediat superior
- in cadrul instructiunii switch pentru directionarea fluxului in afara instructiunii

Instructiunea Continue

- se utilizeaza pentru intreruperea executiei iteratiei curente

Se vor da mai multe detalii si exemple in cadrul cursului si al laboratorului.

Algoritmi

Structuri repetitive

Sintaxa:

continue;

Pseudocod:

continuă execuția programului cu iterația următoare din bucla curentă;

citește 10 numere și află câte din ele sunt pare

Instructiunea CONTINUE

```
Exemplu:
```

```
int nrPare=0, N=10, k, nr;
for(k = 0; k < N; k++){
        scanf("%d",&nr);
if ((nr % 2) != 0)
        continue;
nrPare +=1;
}
printf("nrPare = %d\n",nrPare);</pre>
```

Algoritmi

Structuri repetitive

Sintaxa:

break;

Pseudocod:

ieși din bucla curentă și continuă execuția programului cu instrucțiunea următoare;

la primul număr impar citit ieși din buclă (se citesc maxim 10 numere pare)

Instructiunea BREAK

Exemplu:

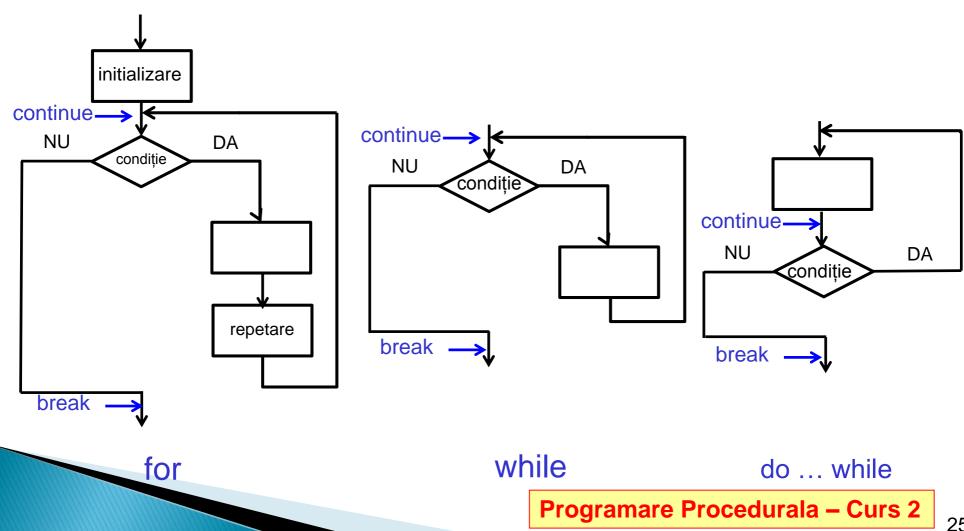
```
int nrPare=0, N=10, k, nr;
for(k = 0; k < N; k++){
    scanf("%d",&nr);
if ((nr % 2) != 0)
    break;
nrPare +=1;
}
printf("nrPare = %d\n",nrPare);</pre>
```

Algoritmi

Structuri repetitive

Locurile în schema logică unde apar CONTINUE și BREAK

Limbaje de programare

Rezolvarea oricărei probleme implică mai multe etape: 1. Analiza problemei 2. Găsirea soluției [optime] 3. Elaborarea algoritmului 4. Implementarea algoritmului într-un limbaj de programare 5. Verificarea corectitudinii algoritmului propus 6. Analiza complexității

Limbaje de programare

Limbaj de programare - notație sistematică prin care este descris un proces de calcul.

Proces de calcul - succesiunea de operații elementare (pe care un calculator le poate executa) asociate algoritmului de rezolvare a unei probleme.

Limbajele de programare sunt limbaje artificiale.

Limbaje de programare

Evolutie si clasificare

Limbaje native / limbaje masina

Limbaje de asamblare

Limbaje de nivel inalt

```
muli $2, $5,4
add $2, $4,$2
lw $15, 0($2)
lw $16, 4($2)
sw $16, 0($2)
sw $15, 4($2)
jr $31

Instrucțiuni în
limbaj de asamblare
```

```
swap(int v[], int k)
{int temp;
   temp - v[k];
   v[k] - v[k+1];
   v[k+1] - temp;
}

Instrucțiuni în
   limbajul C
```


Limbaje de programare

Limbaje low-level

Limbaj mașină ☐ limbajul nativ al unui calculator (mașină); ☐ șabloane de numere binare (reprezintă modul binar de codificare a instrucțiunilor și datelor în memorie) ☐ depinde de arhitectura sistemului	0000000001010000100000000000011000 000000
Limbaj de asamblare	swap: muli \$2, \$5,4 add \$2, \$4,\$2
in loc de cod mașină folosește o	lw \$15, 0(\$2) lw \$16, 4(\$2)
desemnare simbolică a elementelor	sw \$16, 0(\$2) sw \$15, 4(\$2)
programului (instrucțiuni, date)	jr \$31
□ 01011011 = ADD, 01011100 = SUB	Instrucțiuni în limbaj de asamblare

Limbaje de programare

Limbaje de nivel inalt

- cuprind mecanisme de exprimare apropiate de <u>limbajul</u> natural.
- folosesc <u>verbe</u> pentru a desemna acţiuni (do, repeat, read, write, continue, switch, call, goto, etc.), <u>conjunctii</u> (if, while), <u>adverbe</u> (then, else), mecanisme de declare si definire.
- oferă suport pentru importul/exportul de module (pachete, sub-proiecte).

Limbaje de programare

Limbaje de nivel inalt

- au o descriere sintactică si semantică bine definită
- descurajează greșelile de programare
- independente de procesor (pentru asigurarea portabilității codului)
- independente de sistemul de operare (pentru a permite realizarea de software multi-platforma)

Limbaje de programare

Paradigme de programare

Sursa: Albeanu G – Programare procedurala (note de curs 2013)

A: PARADIGMA PROGRAMARII PROCEDURALE SI STRUCTURATE : Un program este privit ca o multime ierarhica de blocuri si proceduri; B: PARADIGMA PROGRAMARII ORIENTATE SPRE OBIECT: Un program este constituit dintr-o colectie de obiecte care interactioneaza; C: PARADIGMA PROGRAMARII CONCURENTE SI DISTRIBUITE: Executia unui program este constituita din actiuni multiple posibil a fi executate in paralel pe una sau mai multe masini; D: PARADIGMA PROGRAMARII FUNCTIONALE: Un program este descris pe baza unor functii de tip matematic (fara efecte secundare), utilizate de obicei E: PARADIGMA PROGRAMARII LOGICE: Un program este descris printr-un set de relatii intre obiecte precum si de restrictii ce definesc cadrul in care functioneaza acele obiecte. Executia inseamna activarea unui proces deductiv F: PARADIGMA PROGRAMARII LA NIVELUL BAZELOR DE DATE: Actiunile programului sunt dictate de cerintele unei gestiuni corecte si consistente a bazelor de date asupra carora actioneaza programul.

Limbaje de programare

Paradigma programarii procedurale

execuție secvențială variabile reprezentate ca poziții în memorie și modificate prin atribuiri unitatea de program de bază: procedura = funcția = rutină = subrutină = subprogram C, Pascal, Fortran, Basic, Algol

Limbaje de programare

Programarea Procedurala – Compilarea unitatilor de program

Analiza textului sursa

- lexicala produce sir de atomi lexicali
- sintactica produce arbori sintactici
- semantica produce codul intermediar

Sinteza codului obiect

- optimizarea codului produce cod intermediar optimizat
- generarea de cod produce codul obiect final

Limbaje de programare

Programarea Procedurala – Editarea de legaturi

Mai multe module obiect (bucati de cod generate separat) se asambleaza impreuna cu module din bibliotecile standard pentru crearea aplicatiei finale.

Aplificatia finala este obtinuta prin segmentare (overlay) sau cu ajutorul bibliotecilor dinamice (dll)

Build = Compilare + Editare de legaturi

Limbaje de programare

Programarea Procedurala – Executarea programelor

Se realizeaza in urma pregatirii pentru executare de catre sistemul de operare.

Poate fi intrerupta (cazul sistemelor multitasking primitiv) de catre utilizator sau de catre sistemul de operare (sisteme multitasking pentru mai multi utilizatori) si poate fi reluata pe baza unei strategii de planificarea lucrarilor (prioritati, round robin, etc.)

Deoarece functia main (in C/C++) returneaza un rezultat aceasta face ca mai multe programe sa poata fi apelate dintr-un program "panou de comanda" pentru operare.

Introducere in Limbajul C

popular, rapid și independent de platformă

este un limbaj utilizat cel mai adesea pentru scrierea programelor eficiente și portabile: sisteme de operare, aplicații embedded, compilatoare, interpretoare, etc.

limbajul C a fost dezvoltat la începutul anilor 1970 în cadrul BellLaboratories de către Dennis Ritchie

strâns legat de sistemele de operare UNIX

stă la baza pentru majoritatea limbajelor "moderne": C++, Java, C#, Javascript, Objective-C, etc.

Introducere in Limbajul C

trei standarde oficiale active ale limbajului C89 (C90) – aprobat în 1989 de ANSI (American National Standards Institute) și în 1990 de către ISO (International Organization for Standardization) C89 a eliminat multe din incertitudinile legate de sintaxa și gramatica limbajului. cele mai multe compilatoare de C sunt compatibile cu acest standard (ANSLC) C99 – standard aprobat în 1999, care include corecturile aduse C89 dar şi o serie de caracteristici proprii care în unele compilatoare apăreau ca extensii ale C89 până atunci compilatoarele oferă suport limitat și în multe cazuri incomplet pentru acest standard C11 – standard aprobat în 2011 și care rezolvă erorile apărute în standardul C99 și introduce noi elemente, însă suportul pentru C11 este și mai limitat decât suportul pentru C99, majoritatea compilatoarelor nu s-au adaptat încă la acest standard

Introducere in Limbajul C

Programele C sunt propozitii formate cu simboluri ale alfabetului C: atomi lexicali (tokens) si separatori.

Atomii lexicali - identificatori, constante, operatori, semne de punctuatie.

Cuvinte cheie (32)

C89 = ANSI C : 32 de cuvinte cheie				
auto	doub1e	int	struct	
break	else	long	switch	
case	enum	register	typedef	
char	extern	return	union	
const	float	short	unsigned	
continue	for	signed	void	
default	goto	sizeof	volatile	
do	if	static	while	
COO. ANGLO Lake Familieta eksis				
C99: ANSI C + alte 5 cuvinte cheie				
_Bool _Complex _Imaginary inline restrict				

Limbaje de programare

Structura generala a unui program in C

- modul principal (functia main, clasa aplicatie cu metoda main)
- zero, unul sau mai multe module (functii/proceduri, metode ale clasei aplicatie) care comunica intre ele si/sau cu modulul principal prin intermediul parametrilor si/sau a unor variabile globale

Unitatea de program cea mai mica si care contine cod este functia / procedura si contine:

- partea de declaratii/definitii
- partea imperativa (comenzile care se vor executa)

Avantaje: compilare separata, reutilizarea codului, lucrul in echipa, lucrul la distanta, testarea/verificarea codului – Unit testing

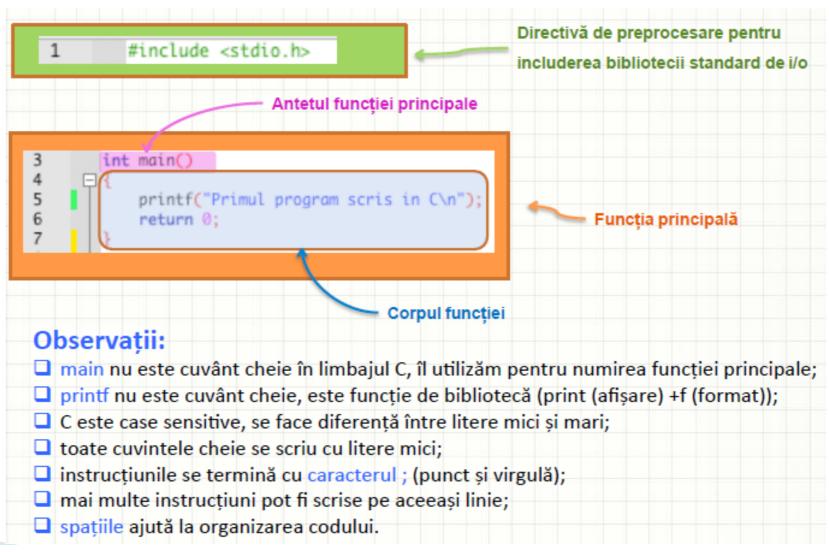
Introducere in Limbajul C

Structura unui program in C simplu

```
int main(void)
{
  declarații de variabile locale
  instrucțiuni
}
```

Introducere in Limbajul C

Structura unui program in C simplu

Sursa: Alexe B – Programare procedurala (note de curs 2016)

Introducere in Limbajul C

Structura unui program in C simplu

Directive de preprocesare

- directive de definiție: #define N 10
- directive de includere a bibliotecilor: #include <stdio.h>
- directive de compilare condiţionată: #if, #ifdef, ...

Funcții

- grupări de instrucțiuni sub un nume;
- returnează o valoare sau se rezumă la efectul produs;
- funcții scrise de programator vs. funcții furnizate de biblioteci;
- programul poate conține mai multe funcții;
 - main este obligatoriu;
- antetul și corpul funcției.

Sursa: Alexe B – Programare procedurala (note de curs 2016)

Introducere in Limbajul C

Structura unui program in C simplu

Ins	trucțiui	ni
	formeaz	ă corpul funcțiilor
		exprimate sub formă de comenzi
	5 tipuri o	le instructiuni:
		instrucțiunea declarație;
		instrucțiunea atribuire;
		instrucțiunea apel de funcție;
		instrucțiuni de control;
		instrucțiunea vidă;
•		trucțiunile (cu excepția celor compuse) se termină cu caracterul ";"
		caracterul ; nu are doar rol de separator de instrucțiuni ci instrucțiunile
		incorporează caracterul ; ca ultim caracter
		omiterea caracterului ; reprezintă eroare de sintaxă

Sursa: Alexe B -Programare procedurala (note de curs 2016)

Introducere in Limbajul C

Structura unui program generalizat

```
Comentarii
directive de preprocesare
declarații de variabile globale
subprograme
int main(void)
declarații de variabile locale instrucțiuni
```


Introducere in Limbajul C

Structura unui program generalizat

Citirea unui numar natural si afisarea inversului

```
main.c X
         //Citirea unui numar natural si afisarea inversului
    1
    2
         #include <stdio.h>
         void citire natural(int *a)
    6
   12
   13
         int invers(int n)
                                                   C:\Users\Ank\Desktop\teste\bin\Debug\teste.exe
   14
                                                   Citirea unui numar natural
   23
                                                   1234
         int inv;
   24
                                                   Numarul citit este 1234
   25
                                                   Inversul numarului citit este 4321
         int main()
   26
   27
   28
             int n:
             printf("Citirea unui numar natural\n");
   29
   30
             citire natural(&n);
             printf("Numarul citit este %d\n", n);
   31
             inv = invers(n);
   32
   33
             printf("Inversul numarului citit este %d\n", inv);
             return 0:
   34
   35
```

Introducere in Limbajul C

Structura unui program generalizat

Citirea unui numar natural si afisarea inversului

```
void citire natural(int *a)
5
6
7
           do
8
9
                scanf("%d", &*a);
.0
           }while(*a<0);</pre>
.1
.2
.3
      int invers(int n)
4
.5
           int og = 0;
.6
           while (n!=0)
.7
.8
                oq = oq * 10 + n%10;
.9
                n = n / 10;
0
1
           return og;
2
```

```
C:\Users\Ank\Desktop\teste\bin\Debug\teste.exe
Citirea unui numar natural
1234
Numarul citit este 1234
Inversul numarului citit este 4321
```


Introducere in Limbajul C

Comentarii

- Formă de documentare a acțiunilor programatorului
- Complet ignorate de compilator
- Foarte utile pentru organizarea și înțelegerea cu ușurință a programului
- Tipuri de comentariu
 - C89 oferă un singur fel de comentariu
 - Începe cu /* și se termină cu */
 - se pot extinde pe mai multe linii
 - o nu imbricate
 - o utile în inserarea unor explicații mai lungi
 - C99 oferă și comentariul pe o singură linie
 - Începe cu // și se termină la finalul liniei
 - o utile ca și comentarii inserate pe marginea codului

Programare Procedurala – Curs 2

Introducere in Limbajul C

<u>Expresii</u>

Variabile si Constante

- Stochează datele necesare programului
 - Valorile stocate în memoria sistemului în mod transparent programatorului
- referirea la aceste date se face prin numele lor simbolice, adică prin identificatori
- Variabilele stochează date care pot fi modificate în timpul execuției
- Constantele păstrează aceeași valoare (cea cu care au fost inițializate) până la terminarea programului

Introducere in Limbajul C

Expresii

Variabile si Constante

```
tip nume_variabila = constanta;
```

Expl.

```
char ch = 'A';
int x = 10;
float media = 8.57;
```


Introducere in Limbajul C

<u>Expresii</u>

Nume de identificatori (variabile, constante, functii, etichete etc.)

-unul sau mai multe caractere

- primul este "_" sau o litera

- urmatoarele: cifre, litere sau "_"

Corect	Incorect 1numarator	
numarator		
test23	salut!	
bilant mare	bilantmare	

Case sensitive – nume, NUME, Nume – identificatori diferiti

Un identificator nu poate fi un cuvant cheie sau numele unei functii din biblioteca C

Introducere in Limbajul C

<u>Expresii</u>

Variabile

- numele variabilei nu are legatura cu tipul ei

Variabile

- locale (definite in interiorul unei functii)
- parametri formali (declarare dupa numele functiei)
- globale (cunoscute de intreg programul)

Introducere in Limbajul C

Expresii - Variabile locale

Există o diferență importantă între modul de declarare a variabilelor locale în C față de C++. În C, trebuie să declarați toate variabilele locale la începutul blocului în care le definiți, înainte de orice instrucțiuni ale programului. De exemplu, următoarea funcție este greșită dacă este compilată cu un compilator de C.

```
/* Aceasta functie este gresita daca este compilata cu un
    compilator de C, dar perfect acceptabila pentru un
    compilator de C++.

*/
void f(void)
{
    int i;
    i = 10:
    int j;    /*aceasta liníe va determina o eroare*/
    j = 20;
}
```


Introducere in Limbajul C

Expresii - Variabile locale

Puteți inițializa o variabilă locală cu o valoare cunoscută. Această valoare va fi atribuită variabilei de fiecare dată când se va intra în blocul de cod în care este ea declarată. De exemplu, următorul program afișează numărul 10 de zece ori.

```
#include <stdio.h>
void f(void);
void main(void)
{
   int i;
   for(i=0; i<10; i++) f();
}
void f(void)
{
   int j = 10;
   printf("%d", j);
   j++; /*aceasta linie nu are nici un efect */
}</pre>
```

Introducere in Limbajul C

Expresii - Parametri formali

Daca o functie urmeaza sa foloseasca argumente, ea trebuie sa declare Variabilele pe care le accepta ca valori ale argumentelor (i.e. parametri formali).

Se comporta ca o variabila locala a functiei.

Exemplu:

Obs: Aritmetica pointerilor (se va discuta ulterior)!

Programul returneaza 1 daca c face parte din sirul s si 0 in caz contrar.

Introducere in Limbajul C

Expresii - Variabile locale si parametri

```
main.c X
           #include <stdio.h>
    1
    2
     3
          void f1()
         □ {
     4
     5
               int a:
     6
               a = 10:
     7
               printf("Valoare variabilei locale din f1= %d \n",a);
    8
     9
   10
          void f2()
   11
   12
               int a;
               a = 33;
   13
               printf("Valoare variabilei locale din f2= %d \n",a);
   14
   15
   16
   17
          void f3(int x)
   18
         □ {
   19
               x = 56;
   20
               printf("Valoare parametrului din f3= %d \n",x);
   21
   22
          int main()
   23
                                        C:\Users\Ank\Desktop\teste\bin\Debug\teste.exe
   24
                                        Valoare variabilei locale din f1= 10
   25
               int b;
                                        Valoare variabilei locale din f2= 33
                                        Valoare parametrului din f3= 56
   26
               f1();
   27
                                        Process returned 0 (0x0) \, execution time : 0.011 s
               f2();
                                        Press any key to continue.
    28
               f3(b);
   29
               return 0;
```


Introducere in Limbajul C

Expresii - Variabile globale

Se declara in afara oricarei functii si sunt cunoscute in intreg programul

Pot fi utilizate de catre orice zona a codului

Isi pastreaza valoarea pe parcursul intregii executii a programului.

Orice expresie are acces la ele, indiferent de tipul blocului de cod in care se afla expresia.

Introducere in Limbajul C

Expresii - Variabile globale

```
C:\Users\Ank\Desktop\teste\bin\Debug\teste.exe
#include <stdio.h>
                             Valoarea initiala a variabilei globale: 10
                             Valoarea variabilei globale in main: 20
Valoare variabilei globale in f1: 30
int a = 10;
void f1()
    a = 30;
    printf("Valoare variabilei globale in f1: %d \n",a);
int main()
    printf("Valoarea initiala a variabilei globale: %d\n", a);
    a = 20;
    printf("Valoarea variabilei globale in main: %d\n", a);
    f1();
    return 0;
```

Introducere in Limbajul C

Tipuri de date

- Tipul de dată specifică
 - natura datelor care pot fi stocate în variabilele de acel tip
 - o necesarul de memorie și
 - o operațiile permise asupra acestor variabile

5 tipuri de date de baza:

-char, int, float, double, void

- C99 a introdus tipul _Bool (true, false)
 - De fapt valori întregi (0 fals, orice altceva adevărat)

Introducere in Limbajul C

Tipuri de date

- tipul întreg int: poate reţine valori întregi, ex. 1, 0, -532, etc.;
- tipul **caracter char**: poate reține un singur caracter sub forma codului elementelor din setul de caractere specific
 - codul ASCII (American Standard Code for Information Interchange) reprezentat pe 7 biţi (poate reprezenta 128 de caractere) – set care este frecvent extins la codul Latin- 1, pe 8 biţi care poate reprezenta 256 de caractere
- tipul real (numere în virgulă mobilă) simplă precizie float: pot reține valori mai mari decât int și care conțin parte fracționară
- **O** de ex. 4971.185, -0.72561, etc.
- tipul real (numere în virgulă mobilă) în dublă precizie double: pot reține valori reale în virgulă mobilă cu o precizie mai mare decât tipul float
- tipur viduindică lipsa unui tip anume Programare Procedurala Curs 2

Introducere in Limbajul C

Tipuri de date

- Programtorul poate crea noi tipuri prin combinarea tipurilor de bază
- Reprezentarea şi spaţiul ocupat de diferitele tipuri de date depind de
 Platformă, sistem de operare şi compilator
- Limitele specifice unui sistem de calcul pot fi aflate din fisierele header limits.h şi float.h
 - exemplu: CHAR_MAX, INT_MAX, INT_MIN, UINT_MAX

Introducere in Limbajul C

Tipuri de date

```
#include <stdio.h>
#include <limits.h>
#include <float.h>

int main (void) {
    printf ("Un int se aloca pe: %d octeti\n", sizeof(int));
    printf ("Cel mai mic int este: %d\n", INT_MIN);
    printf ("Cel mai mare int este: %d\n\n", INT_MAX);

    printf ("Un double se aloca pe: %d octeti", sizeof(double));
    printf ("\nCel mai mic double este: %e\n", DBL_MIN);
    printf ("Cel mai mare double este: %e\n", DBL_MAX);

    return 0;
}
```

Introducere in Limbajul C

Tipuri de date

5 tipuri de date de baza:

-char, int, float, double, void

Int pe 32 biti (Codeblocks)

Cum verificam?

```
sizeof(int) = 4
sizeof(short int) = 2
sizeof(long int) = 4
sizeof(float) = 4
sizeof(double) = 8
sizeof(long double) = 8
sizeof(char) = 1
sizeof(signed char) = 1
sizeof(unsigned char) = 1
```

Тір	Dimensiune aproximativă în biţi	Domeniu minimal de valori
char	8	de la -127 la 127
unsigned char	8	de la 0 la 255
signed char	0	do la 127 la 127
int	16	de la -32767 la 32767
unsigned int	16	de la 0 la 65535
signed int	16	Similar cu int
short int	16	Similar cu int
unsigned short int	16	de la 0 la 65535
signed short int	16	Similar cu short int
long int	32	de la -2.147.483.647 la 2.147.483.647
signed long int	32	Similar cu long int
unsigned long int	32	de la 0 la 4.294.967.295
float	32	Şase zecimale exacte
double	64	Zece zecimale exacte
long double	80	Zece zecimale exacte

Introducere in Limbajul C

Tipuri de date

Numărul de octeți ocupați și domeniile de valori uzuale ale tipurilor de bază

char	1 octet (8 biți) în domeniul -128 până la 127
int	16-biți OS : 2 octeți în domeniul -32768 până la 32767
	32-biți OS: 4 octeți în domeniul -2,147,483,648 până la
	2,147,483,647
float	4 octeți în domeniul 10-38 până la 10 ³⁸ cu precizie de 7 zecimale
double	8 octeți în domeniul 10 ⁻³⁰⁸ până la 10 ³⁰⁸ cu precizie de 15 zecimale

<u>Tipuri de date – Modificatori de tip</u>

osigned

- o modificatorul implicit pentru toate tipurile de date
 - bitul cel mai semnificativ din reprezentarea valorii este semnul

ounsigned

restricționează valorile numerice memorate la valori pozitive
domeniul de valori este mai mare deoarece bitul de semn este liber și participă în reprezentarea valorilor

oshort

- o reduce dimensiunea tipului de date întreg la jumătate
 - se aplică doar pe întregi

olong

date

- o permite memorarea valorilor care depășesc limita de stocare specifică tipului de
 - se aplică doar pe int sau double
 - la int dimensiunea tipului de bază se dublează
 - La double se mărește dimensiunea de regulă cu doi octeți (de la 8 la 10 octeți)

olong long

- Introdus in C99 pentru a facilita stocarea unor valori întregi de dimensiuni foarte mari
 - cel puţin 8 octeţi.

Introducere in Limbajul C

Expresii - Modelatori de acces

Const

Variabilele de tip const nu pot fi modificate de program (dar pot primi valori initiale).

const int a = 10;

Modelatorul const poate fi folosit pentru a proteja obiectele indicate de argumentele unei functii pentru a nu fi modificate de acea functie.

Volatile

Valoarea unei variabile poate sa fie modificata pe cai nedeclarate explicit de program (Expl. Adresa unei variabile globale poate fi transmisa rutinei ceasului sistemul de operare si utilizata pentru a pastra timpul real al sistemului → continutul variabilei se modifica fara o instructiune de atribuire explicita. (Exemple in laborator).

Introducere in Limbajul C

Expresii - Constante ([2])

- Sunt formate din unul mai multe caractere incluse intre apostrofu Pentru un caracter, tip constantei este char, is valoarea este reprezen de codul ASCII.
- Daca sint mai multe caractere, intre apostrofuri, tipul constantei este int, iar valoarea depinde de implementare.
- Constantele predefinit sint reprezentate de secventele speciale (escape).

Caractere - ASCII

(c)G.Albeanu

- un singur caracter, intre apostrofuri, 'a'
- secvente speciale (escape de evitare a situatiilor care ar parea ambigue)

\a	BELL	generator de sunet
\b	BS	backspace
١f	FF	form feed
\n	LF	line feed
\r	CR	carriage return
\t	HT	Horizontal TAB
\v	VT	Vertical TAB
//	\	backslash
γ,	i i	apostrof
\"		ghilimele
\?	?	semnul ?
'\0''\(0377'	orice caracter ASCII specificat OCTAL
	.'\0xFF'	orice caracter ASCII specificat HEXAZECIMAL

Introducere in Limbajul C

Expresii - Constante ([2])

Constantele sir de caractere

(c)G.Albeanu

- String.h
- Au tipul char[].
- Au clasa de memorare static
- "null-terminating string"
- Un sir de n caractere va avea n+1 octeti
- Unicode (Java 2 octeti)

Siruri de caractere

c)G.Albeanu

escape, intre ghilimele.

Secventa de caractere, inclusiv secvente

- Exemplu: "Acesta este un sir\n"
- Au o reprezentare interna speciala.
 Sunt, de fapt, tablouri de caractere (array of char) care se incheie cu caracterul nul ('\0').

Tipuri de date fundamentale

- patru tipuri aritmetice de baza: char, int, float, double
- modificatori de tip afecteaza domeniul de valori: signed, unsigned, short, long
- Tipul void indica absenta oricarei valori. Este utilizat pentru: functii fara parametrii, functii fara rezultat (proceduri!), tip pointer generic – conversie de tip cu operatorul cast pentru pointeri.
- sizeof(tip) sau sizeof <expresie> pentru aflarea dimensiunii zonei de memorie a unui tip sau ocupata de o variabila.

Introducere in Limbajul C

Operatori

pot fi unari, binari sau ternari, fiecare având o precedenţă şi o asociativitate bine definite

Precedență	Operator	Descriere	Asociativitate
1	[]	Indexare	stanga- dreapta
	. și ->	Selecție membru (prin structură, respectiv pointer)	stânga- dreapta
	++ şi	Postincrementare/postdecrementare	stânga- dreapta

Introducere in Limbajul C

Operatori

Precedență	Operator	Descriere	Asociativitate
	!	Negare logică	dreapta- stânga
	~	Complement față de 1 pe biți	dreapta- stânga
2	++ și	Preincrementare/predecrementare	dreapta- stânga
	+ și -	+ şi - unari	dreapta- stânga
	*	Dereferențiere	dreapta- stânga
	&	Operator <i>adresă</i>	dreapta- stânga
	(tip)	Conversie de tip	dreapta- stânga
	sizeof()	Mărimea în octeți	dreapta- stânga

Introducere in Limbajul C

Operatori

Precedență	Operator	Descriere	Asociativitate
	*	Înmulțire	stânga- dreapta
3	\/	Împărțire	stânga- dreapta
	%	Restul împărțirii	stânga- dreapta
4	+ şi -	Adunare/scădere	stânga- dreapta
5	<< si >>	Deplasare stânga/dreapta a biţilor	stânga- dreapta
	<	Mai mic	stânga- dreapta
6	<=	Mai mic sau egal	stânga- dreapta
	>	Mai mare	stânga- dreapta
	>=	Mai mare sau egal	stânga- dreapta

Introducere in Limbajul C

Operatori

Precedență	Operator	Descriere	Asociativitate
_	==	Egal	dreapta
7	!=	Diferit	stânga- dreapta
8	81	ȘI pe biți	stânga- dreapta
9	^	SAU-EXCLUSIV pe biţi	stânga- dreapta
10	1	SAU pe biţi	stânga- dreapta
11	8.8.	ŞI logic	stânga- dreapta
12	П	SAU logic	stânga- dreapta
13	:?	Operator condițional	dreapta- stânga

Introducere in Limbajul C

<u>Operatori</u>

Precedență	Operator	Descriere	Asociativitate
14	=	Atribuire	dreapta- stânga
	+= şi -=	Atribuire cu adunare/scădere	dreapta- stânga
	*= și /=	Atribuire cu multiplicare/împărțire	dreapta- stânga
	0/0=	Atribuire cu modulo	dreapta- stânga
	&= si =	Atribuire cu ŞI/SAU	dreapta- stânga
	^=	Atribuire cu SAU-EXCLUSIV	dreapta- stânga
	<<= şi >>=	Atribuire cu deplasare de biţi	dreapta- stânga
15	,	Operator secvenţa	stânga- dreapta

Introducere in Limbajul C

Functii de citire / scriere cu format

 Funcțiile printf și scanf permit controlul formatului în care se scriu respectiv se citesc datele

printf

- afișează un șir de caractere la ieșirea standard implicit pe ecranul monitorului
- dacă șirul conține specificatori de format, atunci argumentele adiționale (care urmează după șir) sunt formatate în concordanță cu specificatorii de format (subșir care începe cu caracterul %) și inserate în locul și pe pozițiile acestora din cadrul șirului

Introducere in Limbajul C

Functii de citire / scriere cu format

- scanf
 - citește date de intrare (implicit de la tastatura) în formatul indicat de șirul de formatare și le salvează la adresele indicate de argumentele adiționale (variabilele de intrare)
- •Şirul de formatare poate include următoarele elemente:
 - Spaţiu alb funcţia citeşte şi ignoră spaţiile albe (spaţiu, tab, linie nouă)
 înaintea următorului caracter diferit de spaţiu
 - un singur spaţiu în şirul de formatare se suprapune asupra oricâtor spaţii din şirul introdus, inclusiv asupra nici unui spaţiu
 - Caracter diferit de spaţiu cu excepţia caracterului %: funcţia citeşte următorul caracter de la intrare şi îl compară cu caracterul specificat în şirul de formatare
 - Dacă se potrivește, funcția are succes și trece mai departe la citirea următorului caracter din intrare
 - Dacă nu se potrivește, funcția eșuează și lasă următoarele

caractere din intrare nepreluate

Introducere in Limbajul C

Functii de citire / scriere cu format

- specificatorii de format încep cu % urmat de

Specificator	Format
d	Întreg cu semn în baza 10
i	Întreg cu semn în baza 8, 10 sau 16
Ū	Întreg fără semn în baza 10
0	Întreg fără semn în baza 8
х	Întreg fără semn în baza 16
X	Întreg fără semn în baza 16 (cu majuscule)
f	Real în simplă precizie în baza 10
е	Real cu notație științifică (mantisă și exponent)
E	Real cu notație științifică (mantisă și exponent) cu majuscule
g	Real în reprezentarea mai scurtă (%e sau %f)
G	Real în reprezentarea mai scurtă (%e sau %f) cu majuscule
С	Caracter
s	Şir de caractere
р	Adresa (pointer)

Concluzii

- 1. S-au trecut in revista urmatoarele aspecte:
- Algoritmi. Structuri de control si structuri elementare de date
- Limbaje de programare
- Introducerea in Limbajul C

Perspective

Cursul 3:

- Complexitatea si corectitudinea algoritmilor